

ЧАСТЬ А.

Образъ на пріятелскаго посланія.

Пріятелскій образъ са разпростіра, оу всіте нѣща, на сообщітелнаго человѣческаго живота: прѣзъ коѣто пишѣще прѣсимае отъ нѣкого пріятелството: ѿ приносваме нашето къ нѣмѣ, ѿ ѿвлѣваме радостѣ сѣ, ѿ дѣшевніте сѣ движеніята хвалѣшии, ѿ ѿ оукарѣющіи нашего пріятела. Обаче ѿзвѣстното приницаніе ѿ худбжніте направы на тѣлитѣ, совсѣмъ са возбранѣни, отъ пріятелскіи тѣ посланіи: зацѣдъ въ ѿзвѣстното ѿскѣство тѣка ѣ велико погрѣшеніе, за това, когѣто нѣкой пишѣва на пріятела сѣ: подобѣва да преглѣдка многоизвѣстнѣ пріятелското ѿвѣзѣтелство: разположеніе то, оу каквѣ состоѣнство ѣ ѿнъ, коѣто провѣжда, ѿ къ комѣто провѣждѣва, да сочинѣва нѣговите посланіята, съ достопохвална простотѣ, ѿ съ ѣднѣ различна дѣрзѣсть, ѿ хѣвѣсть.

Божделѣнный пріятель!

Предислѣвіе (не прощѣтелный дѣлгъ ѣ, когѣто ѣ настоѣшь нашій дѣлгъ да гѣ лѣбѣме отъ дѣша: ѿ когѣто ѣ далѣко отъ насъ, да показваме ѿскренното сѣ пріятелство, чрѣзъ посланіето. — (Расказаніе)
„Твоеѣто отъ насъ отлѣченіе мнѣго ѿ неогасимый ѣганъ